

आत्मानं स्वशरीरं भक्षयिष्यथेति ॥ अवधिकालात्परमपीतिशेषः ॥ ५ ॥ कुतोवगतमेतत्तत्राह ॥ स्वमइति ॥ दारुणः क्रूरः राक्षसानामभावायदृष्टः ॥ तथा रोमहर्षणः अत्यद्भुतोरोमांचकरोन्योस्याभर्तुर्भवाय दृष्टइत्यर्थः ॥ ६ ॥ पूर्वं क्रोधमूर्छिताः पश्चात्त्रिजटावचनाद्गीता इत्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ काले प्रातःकाले स्वमसंश्रितं प्रातःकालदृष्टस्वमदृष्टार्थविषयकं अनेन स्वमस्य शीघ्रफलदत्वं सूचितं ॥ तत्र सीतायाः पीडानिवृत्तये तदभ्युदयसूचकस्वप्नप्रथममाह ॥ गजदंतेति ॥ शिविकां वाजिसहस्रयुक्तत्वविशेषणाद्विमानमित्यर्थः ॥ तामास्थायगच्छन्मयादृष्टः समागतः सहितः ॥ ९ ॥ १० ॥ सागरेण क्षीरसागरेण परिक्षिप्तमावृतं ॥ ११ ॥ संगता तत्रैव पर्वतइतिशेषः ॥ एतेन लंकाया

आत्मानं स्वादतानार्यानि सीतां भक्षयिष्यथ ॥ जनकस्य सुतामिष्टां स्नुषां दशरथस्य च ॥ ५ ॥ स्वप्नोत्पद्यमयादृष्टो दारुणो रोमहर्षणः ॥ राक्षसानामभावाय भर्तुरस्याभवाय च ॥ ६ ॥ एवमुक्तास्त्रिजटाराक्षस्यः क्रोधमूर्छिताः ॥ सर्वा एवाब्रुवन्भीतास्त्रिजटांतामिदं वचः ॥ ७ ॥ कथयस्व त्वयादृष्टः स्वप्नोऽयं कीदृशो निशि ॥ तासां श्रुत्वा तु वचनं राक्षसीनां मुखोद्धतं ॥ ८ ॥ उवाच वचनं काले त्रिजटास्वप्नसंश्रितं ॥ गजदंतमयीं दिव्यां शिविकामंतरिक्षगां ॥ ९ ॥ युक्तां वाजिसहस्रेण स्वयमास्थाय राघवः ॥ शुक्लमाल्यां वरधरो लक्ष्मणेन समागतः ॥ १० ॥ स्वप्ने चाद्यमयादृष्टा सीता शुक्लां वरावृता ॥ सागरेण परिक्षिप्तं श्वेतपर्वतमास्थिता ॥ ११ ॥ रामेण संगता सीता भास्करेण प्रभायथा ॥ राघवश्च पुनर्दृष्टश्चतुर्दंतमहागजं ॥ १२ ॥ आरूढः शैलसंकाशं चकास सह लक्ष्मणः ॥ ततस्तु सूर्यसंकाशौ दीप्यमानौ स्वतेजसा ॥ १३ ॥ शुक्लमाल्यां वरधरो जानकीं पर्युपस्थितौ ॥ ततस्तस्य नगस्याग्रे त्याकाशस्थस्य दंतिनः ॥ १४ ॥

मेव रामस्य सीतादर्शनं सूचितं ॥ स्वप्नान्तरमाह ॥ राघवश्चेति पुनः स्वप्नान्तरइत्यर्थः ॥ १२ ॥ चकासशुशुभे ॥ १३ ॥ जानकीं पर्युपस्थितौ जानकीसमीपं प्राप्तौ ॥ नगस्य श्वेतपर्वतस्य ॥ दंतिनः स्कंधमाश्रितौ ॥ तदुक्तं ॥ आरोहणं गोवृषकुंजराणां प्रासादशैलाप्रवनस्पतीनां ॥ ध्रुवमर्थलाभदमिति ॥ १४ ॥